

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 49.

V Ljubljani, v četrtek 28. februarja 1889.

Letnik XVII.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEK“

edini katol.-konservativni slovenski dnevnik
s prilogo „Domoljub“ vred
velja za Ljubljano pri opravištvu ali
v „Katol. Bukvarni“ prejemani:

Za celo leto predplačan 12 gl.
„ pol leta 6 „
„ četrt leta 3 „
„ jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemani za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan 15 gl. — kr.
„ pol leta 8 „ — „
„ četrt leta 4 „ — „
„ jeden mesec 1 „ 40 „

Naročuje se lahko vsak dan, a list se dobi še-le z dnem naročbe.

„DOMOLJUB“

sam brez „Slovenca“ stoji do konca l. 1889.
s poštino vred, ali v Ljubljani na dom
pošiljan le osemdeset novčičev.

Naročnino na to prilogo prejema „Slovenčev“
opravištvu in pa „Katol. Bukvarna“.

**Vredništvo in opravištvu „Slovenca“ in
„Domoljuba“.**

Državni zbor.

Z Dunaja, 27. februarja.

Železnični odsek.

Po razdelitvi došlih vlog in peticij bila je
danes na dnevnem redu dopolnilna volitev v želez-
nični odsek. Po dogovoru s slovenskimi poslanci
odpovedal se je namreč tirolski poslanec dr. Kath-

rein omenjenemu odseku, da bi namesto njega
vstopil kdo naših, ker se bode v železničnem odseku
obravnavala že uni dan omenjena resolucija poslanca
Šuklja gledé dolenske železnice. Izvoljen je bil
danes v ta odsek poslanec Šuklje.

Budgetna razprava.

(1. dan.)

Druga točka dnevnega reda je bila razprava o
državnem proračunu za leto 1889. Poslanci so se
že pred deseto uro zbrali pri gospodu predsedniku,
da bi srečali, po kateri vrsti si drug drugemu
sledé v besedi. Zaradi pregoste megle bilo je še
tako temno po zborniški palači, da so morali plin
prižgati po mostovžih, in tudi v prostorni dvorani
se je ob 3/4.11. uro še prav malo videlo. Kjer niso
gorele svetilnice, bilo je mračno, kakor v srcu le-
vičarskih poslancev, ki zastoj pričakujejo dne, ko
jim bode zopet solnce vzhajalo.

Prvi so svoje številke vlekli nasprotni govorniki,
in še-le za njimi so prišli zagovorniki. Ne-
kateri so svoje številke zamenjali, mladočeški po-
slanci Engel, Janda in Vašatty so pa vlekli
obakrat, da bi tem laglje prišli na vrsto, bodisi pri
zagovornikih ali pri nasprotnikih. Vašatty se je iz-
med zagovornikov izbrisal, ker je vjel šesto številko
med protigovorniki, druga dva pa stojita v obeh
imenikih.

Protivnikov se je vpisalo 37; ti so: Carneri,
Scharschmid, Lienbacher, Menger, Magg, Va-
šatty, Plener, Steinwender, Sigmund, Türk, Pichler,
Fuss, Schier, Ursin, Roser, Wrabetz, Foregger,
Bendel, Krauss, Janda, Herbst, Lippert, Fiegl,
Popper, Jäckel, Derschatta, Engel, Spens, Oppen-
heimer, Binnert, Kaiser, Furtmüller, Polak, Hackel-
berg, Meissler, Franceschi, Vergottini.

Zagovornikov je pa še več, namreč 45, po
naslednji vrsti: Javorski, Herold, Ebenhoch, Žaček,
Popovski, Šuklje, Liechtenstein, dr. Poklukar,
Heinrich, Steidel, Klun, Fišera, Fuchs, Janda,
Engel, Pscheiden, Plass, Vitezič, Oberndorfer,

Vošnjak, Gasser, Hren, Rutovski, Jahn, Sin-
galievicz, Salašek, Perk, Ferjančič, Pfeifer,
Hausner, Kavnic, Rosenstock, Szczepanowski, Mathon,
Rogel, Zucker, Wenger, Woldřih, Ozarkievicz, Gre-
gorec, Czeck, Hajek.

Izmed naših pride pri splošnji razpravi najbrže
sam Šuklje na vrsto, drugi pa bodo skrbeli, da
dobé priliko govoriti pri raznih oddelkih posebne
razprave, ki sem jih deloma omenjal že zadnjič in
jih danes dopolnim. Govorila bosta namreč Hren
pri cestah, Nabergoj pa pri vžitinskem davku in
pri cerkvenih zgradbah.

Po mnogoletni navadi odprl je tudi letos vrsto
govornikov štajerski poslanec Carneri, ki pri libe-
ralnem svetu slovi kot poseben modrijan. Njegovo
obnašanje v zbornici pa ne opravičuje te laskave
sodbe in je bolj otroče kakor modro. Celo leto se
je pripravljaj, da bi kot prvi govornik pri budgetni
razpravi katero rekel, pa končno z mnogimi besedami
ni ničeta povedal. Jedro njegovega govora je bilo stare
očitanje: mi levičarji imamo svojo domovino v
Avstriji, vaša (desnice) domovina pa je tam unkraj
planin. Ubogi Carneri, ki mora tako neslano pičo
prežvekovati. Tudi njegovi tovariši so čutili to ne-
slanost ter govorniku prav redkokrat z dobro-klici
pritrdjevali, dasi so sicer z istimi jako radodarni,
kadar kdo izmed njih govori.

Pošteno mu je na desnici odgovoril poljski
poslanec Javorski, katerega po pravici prištevamo
k najodličnejšim govornikom na desni in ki je po-
polnem zaslužil priznanje in pohvalo, ki mu je do-
nela od desniških poslancev. Kaj več o njegovem
govoru izpregovorim po stenografičnem zapisniku.
Ko to sklepam, govori Scharschmid, ki vladi očita,
da gospoduje samo s policaji in s silo. Koliko jih
pride za njim še na vrsto, se ne more reči, več
kakor dva pa danes menda ne bosta govorila.

Molitev v šoli.

Pred sklepom današnje seje izročil je poslanec
Dobhammer interpelacijo do naučnega ministra,

LISTEK.

Oče in hči.

III.

Bil je tretje kvaterne nedelje dan.

Davno je vse prošlo k dopoldnjske službi
božji v Otok, kjer je bilo danes tudi proščenje. Od
Jelšine je šel proti Zavodam Mihaljek. Kaj lepo je
bil opravljen. Najlepšo sukneno obleko je imel na
sebi. Ko pride iz vasi in zavije po poti v hrib, pri-
kaže se berač Muznik izza meje:

„Sedaj greš Mihaljek; Bog daj srečo!“

„Moram končati, kar sem začel.“

„Ali pa veš, da Metke sedaj ni doma? Misli-
ti bi si bil moral, da je šla na Otok, kakor hodi po
navadi, in danes še posebno, ker je tam slovesnost.“

„Pa se bova s starim pomenila.“

„Kolikrat vže! Sam si povedal, da ti jo je ob-
ljubil. Dekleta vprašaj, dekleta.“

„Saj sem jo prosil, pa ne dá mi nikdar do-
ločne besede. Toda še danes se mora odločiti. Po-
čakal bom do poludne pri Ljubetu, dokler pride ona
domov. Naj se zgodi kar hoče. Odločeno mora biti.
Samo, ko bi se jej mogel kako prikupiti? —“

Mihaljek se je zamislil in tudi berač. Ali kmalu
izpregovori Muznik.

„Prav dobro, Mihaljek, dobil sem, našel sem.
To ti je znano, da ima Metka starega jako rada?“

„To je.“

„Obljubiš jej torej, da daš očetu njenemu za-
pisati užitek pri hiši, da boš po sinovsko skrbel
zanj, da —“

„Tvoja misel je izvrstna. Res mu bom dal, kar
bo hotel, zaradi nje.“

„Lahko to storiš. Stari gotovo ne bo več dolgo
živel. Kakšen čas se pa prebije sitnost njegova. Saj
bo pustil denarja na tisočine. Vse bo vama ostalo.“

„Kdo to vé, da ima toliko denarja?“

„Jaz in tisti, kateri so mu dolžni. Nekaj je
takih tod okrog, ki se štejejo za bogatine, pa imajo
od starega Ljubeta na posojilo.“

Mihaljek se je čudeč se ozrl na berača.

„Ne čudi se; jaz več reči vem, ko ti. Pa res-
nico govorim.“

Omolknila sta oba. Črez nekoliko deje Mihaljek:

„Ali jaz si ne želim Ljubetovega denarja, rad
bi njegovo hčer.“

„Saj ti ga tudi dal ne bo. Rekel sem, da boš
imel po smrti njegov denar, a sedaj ti ne bo
niti beliča dal zapisati. Ali ne poznaš skopuha?
Trudi se torej, da Metko dobiš.“

„Tako praviš ti? —“

„Nič drugače, skopuh je vsak tak.“

„Ne! če tudi nikdar v svojem življenji nimam
najmanjšega dobička od njega, vendar bi hčer nje-
govo rad dobil. Omilila se mi je.“

Mihaljek je še malo postal, potem pa stopal
zamišljen po globokem kolovoznem potu, ki je vódil
na Zavode. Za mejo pa se je vzdignil dim. Berač
Muznik je zakuril, da bi si pekel evrtje.

Kmalu potem je odmevalo pritrdjevanje od cer-
kve v Otoku. Tu in tam so se videli od službe
božje prihajajoči ljudje. Po kolovoznem potu je pri-
hajalo dvoje deklet: Ljubetova Metka in njena pri-
jateljica in vrstnica, sosedova Ciljka. Rudeči ste bili
njuni lici; bila je huda poletenska vročina. Bližali
ste se vási. Kar pa se je Metka nagnila k svojej
prijateljici in rekla bolj tiho:

„Ciljka, ali ne vidiš, da nekdo pri oknu sedi;
nekoj tuj človek je pri nas?“

„Vidim, pač, tisti je z dolgim vratom iz Jel-
šine.“

„Mihaljek, da; njega bi poznal človek skozi
steno.“

Ciljka je odšla črez dvorišče, rekši prijateljici
„z Bogom!“ toda Metka ni slišala pozdrava, tako
je bila zamišljena. Oče je precej klical hčer, ko je
začutil, da je prišla.

katera čudno pojasnjuje naše šolske razmere. Protestantški cerkveni svet v Welsu je namreč našel, da se žali verski čut protestantskih otrok, ako katoliški otroci pred šolo in po šoli molijo „Oče naš“ in „Češčen Marijo“. Dasiravno je protestantskih otrok jako malo, in je ogromna večina šolarjev katoliška, je vendar šolska oblast zaukazala, da pred šolo in po šoli ne smejo več moliti Očenaša in Češčenemarije. Interpelacija pravi, da tako opuščanje žali verski čut katoliških otrok, zato vprašajo ministra, kako se je moglo kaj takega ukazati in hoče li skrbeti, da se bode varoval tudi verski čut katoliških otrok?

Prihodnja seja bo jutri; ako se posreči splošno razpravo o proračunu dovršiti v petek, bi v soboto ne bilo nobene seje; ker pa to ni prav lahko mogoče in bo šlo še v soboto jako trdo, bo zadnja seja pred pustom v soboto. V četrtek 7. marca se državni zbor zopet snide da pred pričetkom posebne obravnave o državnem proračunu reši še rudarske podporne blagajnice.

Socijalni red in socijalnih demokratov program.

IX.

Povedali smo, da so uganili več ali manj socijalni demokrati nagibe raznih ljudi, delujočih pri socijalni preosnovi. Strah za ogromne zaklade goni liberalne mogotce, skrb za državo vodi državnike, katoliško-konservativno stranko pa vodi v prvi vrsti notranje prepričanje, da so sedanje po liberalnem kopitu urezane socijalne razmere krivične in škodljive za delavce in za državo sploh in da jih je treba premeniti. Konservativna stranka državnega zbora si je mnogo prizadevala socijalno preosnovo temeljito in celotno izvesti, a nagajali so najprej liberalci in so polovico dobrega že v posvetovanji po odsekih in zborih pokazili, nadalje vlada sama iz strahu pred židi ni upala odločno seči v sršenovo gnezdo in zato tudi ne sili svojih uradnikov, da bi vsaj to, kar je v postavah, hitro in točno izvrševali. Najbolj čudno pa je še bilo, da so delavci sami zoper dobra načela se v svoj kvar večkrat upirali in tako zakonom težave delali.

Kar se je doslej zgodilo na polji socijalne preosnove, ni zadostno, ne popolno, to pripozna vsak pameten konservativec, in zato se tudi vsak trudi preosnovo nadaljevati, dokler se ne vstvari kaj našim potrebam ugodnega in vsaj oziroma dobrega.

Socijalni demokrati kar naravnost trdijo, da so vsi zdaj za krmilom sedeči krogi nesposobni za resno preosnovo, ker — ne morejo zoper svoje koristi delati.

V imenu vseh na to odgovarjati nimamo pravice ne volje, in verjetno je, da liberalni bogatini, ki ne poznajo višjega vzora od dobička, res ne morejo se premagati in zapustiti krivično kapitalistično odrtijo, pri konservativno-katoliškem poslancu ali državniku pa ni dobiček merilo, marveč pravica. Ta in jedina ta sme govoriti, dokler niso vse pravne razmere v naravnem ravnotežju. Iz tega pa ne sledi,

da hočejo konservativci sami brez delavcev za delavce delati preosnove. Pripravljeni so, vse resne, iz delavskih krogov došle nasvete, predloge uvaževati, z delavci osebno in neposredno se pogajati, da se ustanovi pripraven, zdrav in stalen socijalni red.

Socijalni demokratje se drže te misli, da vse take socijalne preosnove so le polovičarsko delo, dokler se ne premeni sistem; in v tem jim moramo popolnoma prav dati.

Moderni sistem v socijalnem življenji je sistem liberalnega kapitalizma, ki ravna po načelu: glej, da postaneš milijonar, kako — to je tvoja skrb. Pravica in dolžnost so mu neznani pojmi, ljubezen in usmiljenje — ima za slabosti. V takem sistemu ne velja in ne opravi najboljša postava ničesa. Zato tirjamo tudi mi, naj se premeni sistem. Postavimo se vsi pri vsem svojem ravnanji na stališče naravne in božje postave, pustimo pravici prvo besedo in kmalu bo zadosti obrtniških in drugih postav in blagostanje bo zavladovalo povsod.

Socijalni demokratje pa ne tirjajo tega, marveč upajo v naslednjih zahtevah svoj namen doseči:

1. Polno prostost združevanja in postavno priznane zveze delavcev v dosego primernih plač.
2. Osemurno delo na dan brez vsake izjeme.
3. Odpravi se vsako delo ponoči (če samo po sebi to dopušča).
4. Počitek ob nedeljah, od sobote večera do ponedeljka zjutraj.
5. Otroci pod štirinajstim letom se ne smejo jemati k delu.
6. Ženske se ne smejo rabiti pri močno škodljivih opravkih.
7. To velja za vsako delo in za vse delavce.
8. Vsak gospodar, ki se zoper to pregreši, naj se zapre.

9. Delavski nadzorniki pazijo, da se te določbe vestno izvršujejo. Te nadzornike volijo delavci po svojih društvih.

Delavski zakoni naj bodo mejnarodni in naj se raztezajo tudi na kmetijske delavce.

Vse to je dobro in pravično, ali prav gotovo ne bo doseglo svojega namena, dokler se ne postavijo socijalni demokratje na trdno stališče naravne pravice in dokler ne sprejmejo v svojo organizacijo krščanske ljubezni. Zdaj še ne verjamejo, a skušnja — draga skušnja jih bo konečno pripeljala k spoznanju, in tedaj si bomo — bratsko stisnili roke.

Četrta resolucija se peča s socijalističkim časništvom, našteva kot lastne liste: „Arbeiterstimme“, „Volksfreund“, „Gleichheit“, „Hlas Lidu“, „Rovnost“, „Novy Věk Svobody“, „Praca“, in več strokovnih listov. Vsi v prihodnje na podlagi teh resolucij izdajani listi se pripoznajo.

Slovenski socijalni demokratje so objavili namen, izdajati slovenski list take barve.

Časnik je dandanes potrebna reč, zato tudi socijalisti po časnikih svoje ideje razširjajo in se za svoje pravice potezajo. To je naravno ravnanje in se mora pustiti v miru.

Ako čutijo slovenski socijalni demokratje potrebo, izdajati svoj list, svobodno jim to izdavanje,

mi jih bomo celó podpirali, kolikorkrat se bodo borili za pravico in dostojnost zoper kogarkoli. Jedna sama reč pa je izvzeta popolnoma, in ta je sv. katoliška vera. Ta je nedotakljiva, in to naj slovenski socijalni demokratje v miru pusté, ako hočejo z nami konservativnimi Slovenci v miru živeti, sicer se bomo vojskovali tudi zoper ta slovenski socijalistiški list, kakor zoper vsakega, kdor sv. vero napada.

Peta resolucija obravnava in priporoča družbe rudniških delavcev moških in ženskih najprej vsaj po središčih obrtniških.

Šesta resolucija se obrača na delavske zbornice, kakor so ravno zdaj v načrtu državnemu zboru predložene.

Ta stvar je nova pri nas v Avstriji, in še-le poskušajo, kako bi se dalo kaj pametnega in koristnega vstvariti in v našo obrtniško zakonništvo primerno uvrstiti. Treba je torej podrobnih in globokih studij naših delavskih odnošajev in še-le na podlagi teh bo mogoče kaj res dobrega sestaviti. Vsa zadeva je še v oblicah in razvoju. Namen časnikarske obravnave je torej le ta, kako dobro misel sprožiti, ali kak pomislek odkriti, da ga državniki morejo vzeti v poštev.

Naše stališče je v tej zadevi tako-le: Namen teh obravnav je: delavcem pomagati do boljšega stanja. Delavske zbornice naj bodo pomoček v ta namen. Pomoček mora biti tak, da ima v sebi res tisto moč doseči namen. Delavci zdaj tožijo, da so pravi sužnji v oblasti svojih gospodarjev, in tirjajo prostosti. — Dobro; delavska zbornica mora biti tako vrejena, da je sposobna razmero mej gospodarji in delavci stalno pravici in ljubezni primerno vrejevati. Delavci tožijo, da delavski stan propada in to tudi dokažejo. — Naj torej delavska zbornica prevzame nalogo, delavski stan polagoma povzdigniti in mu do primerne vsakemu človeku potrebne olike pomagati.

Kako bodo zbornice skušale to dosežati, ne vemo; sicer je to njihova domača stvar. Jeden dober svet bi jim mi hoteli dati, ali kaj pomaga, ko ga ravno zato, ker pride od konservativne verske strani, ne bodo marali sprejeti. Naš svet je ta: Propada delavskega stanu sploh so res krive kapitalistovskega sistema mogočne mreže, pri posameznih delavcih pa večkrat pristopijo še drugi hujši vzroki — mi jih ne bomo naštevali — a slišite jih lahko od tovarišev delavcev v domačem pogovoru. Ti vzroki se ne dajo odpraviti z državnimi postavami, zato, ker nikjer tacihi nimajo; so pa postave tudi za to v veri, brez katerih ne bo nobena zbornica povzdignila delavcev do prave omike.

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. februarja.

Notranje dežele.

Trdilo se je z več strani, da je stališče *domobranskega ministra* grofa Welsersheimba omajano. Ta vest se z Dunaja najodločneje preklicuje.

Češki člani delavske enquete so se pred svojim odhodom z Dunaja poklonili dr. Riegru kot

„Glej Metka, rekel jej je, tukaj imaš zopet ženin. Če hočeš, pa ga vzemi. Jaz bi rad videl.“

„Oče!“ zaihtela je hči.

„Čemu se pa jokaš? Rekel sem, če hočeš, pa ga vzemi. To veš, da je Mihaljek pošten mož; preskrbljena boš pri njem; rad te bo imel.“

„Ne, ne, ne morem —“

Tu je očetu dobrohotnosti in lepih besed zmanjkalo:

„Vedel sem, da nisi nič prida, kakor niso bile tvoje sestre. Nobena me ni ubogala, ne ko bi šlo za las, in tudi ti me ne spoštuješ. To se pravi otroke imeti, to —“

„Oče“, pretrgal mu je takrat Mihaljek besedo, „ne zamerite hčeri besede. Če me noče, ne boste je prisilili.“

Obrnil se je k Metki:

„Veš, Metka, nobenega dekleta ne bi tako rad dobil, kakor tebe; rad te imam. Povej, če moreš biti moja žena?“

Dekle je ihtela, nič ni odgovorila.

„Premisli, kakošno razlako imam, in vse moram sam gospodariti, ker nimam prave gospodinje. Ni čuda, da mi leze posestvo v dolg. Usmili se me torej, če le moreš.“

„Ne morem —“

To je bila zadnja njena beseda.

Mihaljek pa je rekel pobito:

„Metka, prosim te, ne zameri mi. Z Bogom, oče Ljube!“

Vstal je in hitro odšel iz hiše in še hitreje korakal po hribu.

Metka je stala še vedno na sredi hiše Solzne oči je imela.

In oče je začel zmerjati jo in divjati:

„Sedaj si dobila s svojo trmo. Tega si iskala, kaj ne? Le beli mi itak sive lase!“

„Oče!“ —

„Tiho bodi! Poberi se, da te videl ne bom. Izpred mojih oči — proč!“

Metka je potem v svoji izbi jokala dolgo v noč. Slednjič je sklenila, da zapusti očeta in pojde kam služiti. Ko je drugo jutro še temno bilo, povezala je svojo obleko. Zrla je po sobi. „Z Bogom, vse! Veliko sem tukaj prestala.“ Stopivši čez vežni prag, odpró se tudi pri sosedovih vrata. Ciljka je bila tako zgodnja. Srp je imela v roki. Precej je zagledala prijateljico.

„Metka, čemu pa imaš te reči?“

„Služiti grem“, reče ta tiho in otožno.

„Kam, za božjo voljo?“

„Sama ne vem. Nekje me bodo vsprejeli. In povsod mi bode bolje, kakor doma.“

„Od doma greš, in služiti?“

„Služiti!“

„Ali ti ne veš, kako se služi? Veliko trpljenja —“

„Vajena sem trpeti vse življenje. Srečnega in mirnega življenja mi Bog menda ni odločil.“

„Res ti je hudo, ali jaz se ne bi spustila kar tako v svet. Ne hodi nikamor, nikar!“

„Ti ne, toda jaz bom šla.“

Zazvonil je dan v Otoku. Skrivnostno so odmevali glasovi po dobravi. Deklici ste poslušali zvočenje. Pa Metka je izpregovorila:

„Ciljka, sedaj z Bogom, zdrava bodi!“

Podala jej je roko. Prijateljicama so bile rosne oči. Govorila je dalje:

„Ne povej nikomur, da si me videla odhajajočo. Čez čas ti bom že poročila po kom, kje da sem; daleč ne bom. Moram biti blizu očeta. Vedeti moram, kako se jim bo godilo. Toda oni ne smejo vedeti za-me. Nikdar jim ne povej, če boš prav vedela, kje da bom. Z Bogom Ciljka, z Bogom!“

„Z Bogom!“

Kmalu Metke ni bilo videti. Šla je — sama ni vedela, kam ...

(Dalje sledi.)

načelniku češkega kluba. Dr. Rieger jim je odgovoril, naj bodo delavci zagotovljeni podpore s strani celega češkega naroda, dokler bodo oni sami ostali zvesti narodu. — Celó Plener je priznal, da so bile izjave čeških izvedencev pri enketnem posvetovanju najjasnejše in jako premišljene.

V Budimpešti se govori, da se vrše zaupne obravnave z *grofom Andrassyjem*; slednji naj bi prevzel sestavo novega ogerskega ministerstva, ako bi se odpovedal Tisza.

Vnanje države.

Kakor poroča „Pol. Corr.“ iz Belegagrada, povrnil se je *srbski* kralj danes v svojo prestolnico. Dobro poučeni krogi trdijo, da se bo takoj sedaj konečno rešila ministerstvena kriza, in sicer takó, da bo še ostalo ministerstvo Krističevo z nekaterimi premembami. — Vlada je naznanila angleškemu poslaniku St. Johnu, da smatra srbsko-angleško trgovinsko pogodbo iz leta 1880. odpovedano. Dotične nove obravnave so se pričele. — Vsled prošnje srbske vlade je rumunska sodnijska komisija v Turn-Severinu preiskala hišo nekemu Radivoju Martinoviću ter pri njem bajé zaplenila za radikalce jako kompromitovana pisma. Več oseb so zaprli. Pravijo, da je ta vest v zvezi z zaroto zoper življenje kralja Milana, torej — izmišljena.

Več listov je poročalo, da bo *bolgarska* vlada odposlala stalnega diplomatskega agenta na Dunaj. Temu oporeka „Pol. Corr.“, ker avstrijska vlada že za Aleksandra Battenberskega Bolgariji kot vazalni državi Turčije ni priznavala pravice samostojnega diplomatskega zastopanja. Bolgarska vlada pa pač sme na Dunaj pošiljati zaupne može, ki bodo delovali za bolgarsko korist kot zasebniki.

Ruska vlada obravnava sedaj z Angležem Cunninghamom, ki se mudi v Peterburgu, da bi se v ruski armadi uvedla po njem izumljena „magazin“-puška. To orožje imajo že lovci in pešci v nekaterih posadkah; pri poskusih se je puška izvrstno obnesla ter se je o njej načelnik generalnemu štabu Naglovski jako ugodno izrazil.

Nemški cesar je imenoval državnega tajnika grota Herberta Bismarcka podpolkovnikom, državnega ministra Gosslerja in grofa Viljema Bismarcka pa majorjema. — Cesar Viljem bo odpotoval v Anglijo bajé 7. dan junija ter se bo mudil tam do 14. dne istega meseca.

Danes se razpravlja v *francoski* zbornici o interpelaciji boulangistiškega poslanca Andrieux-a gledé Tonkina. Seja je skoro gotovo zelo razburjena. Predvčeraj je vložil radikalec Laffon predlog, s pomočjo katerega naj se prepreči, da ne bo mogel jeden in isti poslanec kandidovati na dveh krajih, sploh pa ne, dokler ni odložil svojega prejšnjega mandata. Predlog se je izročil posebni komisiji.

V *angleški* spodnji zbornici se bodo vže v kratkem bili vroči parlamentarni boji. Monley je vložil predlog zoper irsko politiko Salisburyjevo ter je s tem spravil na dnevni red irsko vprašanje. — Velika pravda zoper Parnella se je izgubila v pesku — opirala se je na sleparijo. Zaduja brzjavka slove: „Vsled zahtevanja Parnellovega zagovornika je sodišče izdalo povelje, da se siloma privede k obravnavi priča Pigott. Parnellov zagovornik je naznanil sodišču, da je minolo soboto Pigott podpisal izjavo, po kateri so vsa Parnellu podtikana pisma ponarejena.“

Zasedanje *rumunske* zbornice se je pretrgalo do 27. dne marcija.

Ruski vladi je bilo mnogo na tem ležeče, da vzame *Ašinovi* zadevi zadnji ostanek politične barve. Posebna vladna izjava pravi, da je ministerstvo zunanjih zadev izvedelo o Pajsijevi ekspediciji v Abesiniji še le pozneje od carjigradskega veleposlaništva in ruskih agentov v Egiptu. Pajsij je bil, kakor znano, duhovski spremljevalec Ašinovov. Sicer je pa po vladnih poročilih napravil ta dogodek bolj smešen, nego resen vtis. — Postopanje francoskih oblastnih v tej zadevi francoski narod sam strogo obsoja, ker vé, da je navzlic vsem uradnim prekllicem imel Ašinov na svoji strani naklonjenost ruskega naroda, ki se mora vsled postopanja francoskih oblastnih čutiti žaljenega.

Združenih držav predsednik Cleveland je podpisal pestavo, s katero se deli teritorij Dakota v dva dela, južno in severno Dakoto, ter sprejmeta v državno zvezo teritoriji Washington in Montana. Sedaj je dospelo število združenih držav na 42. — Volitve se bodo vršile meseca oktobra.

Izvirni dopisi.

Z dežele. (Po prestanem viharju.) Nam duhovnikom se šestokrat v življenji nudi prilika, premišljevati o besedah Izveličarjevih: Če so mene preganjali, preganjali bodo tudi vas. — Ne gledé na plačilo, ki je obljubljeno vsakemu verniku, če preganjanje zavoljo pravice voljno prenaša, smo se duhovniki v vsakdanjem življenji že tako privadili zaničevanju in vsakršnemu psovanju, da nam zabavljanje in grdenje ne dela kaj sivih las, zlasti ne, če pride od ljudi, ki so si zasramovanje duhovskega stanu v obče ali le v posebno ugodnih prilikah nekako v zakup vzeli. Vsled pojmov o spodobnosti, kakoršni so zavladali v liberalnem taboru, dala je

ona nad vse žalostna dogodka v Mayerlingu tako ugodno priliko, da se je od nazivane strani proti katoliškim škofom in duhovnikom uprizorilo malovredno ščuvanje.

Prevzv. gosp. knezoškofu ljubljanskemu bila so ko okna pobita, ker ni ukazal po cerkvah zvoniti takrat, je pričakovala nahujskana druhal, in ker na škofovski palači ter na stolni cerkvi niso bile razobešene črne zastave. Ali je pa ravno v tem, da se o žalostnem dogodjaju razobesi črna zastava, edini in pristni zunanji pojav notranjega čuta žalosti? ali so bila sploh vsa c. kr. poslopja zavita one dni v črne zastave in od kdaj je v Avstriji tako zunanje skazovanje žalosti stroga dolžnost postalo? — Kranjski dekan g. Anton, kakor se „Narodovemu“ dopisniku v štev. 39. od 15. t. m. zljubi ga nazivati, imel je s prevzv. g. knezoškofom slično osodo. Nimamo namena, pisati kakega zagovora gospodu dekanu, kajti dopisnik imel je zraven glavnega, vsakemu pravemu liberalcu priljubljenega namena: počrtniti namreč nekoliko duhovščino ter ji veljavo vsaj v očeh manj razsodnih ljudi zniževati — še pridružen namen: ondotno gosp. dekanu neudano ljudstvo opravičevati proti njegovim obtožbam raz leco, od koder naj bi se bila takrat glasila seveda le slava Vsegamogočnemu. Zadostuje torej v naš namen, ako postavimo le-sém samo par stavkov kranjskega neudanega dopisnika. Med drugim imenuje on popludanski krščanski nauk: „medicinsko-somatomologijsko predavanje alias pridigo o nečistosti“, nad katerim se je izpodtikalo celó prosto ljudstvo. Se vé, saj po Stritarjevem nauku čestitemu gospodu ne dostaja v cerkvi razgrajati, ampak v jasnih podobah kazati žalostne nasledke lehkomišelnosti, ki izpodjedajo srečo in blagostanje na kmetih; to lahko posluša vsak izobražen človek. Iz jalovodovtipnih opazk o molitvi, o zgubljenih ovcah, ki sicer ob nedeljah in praznikih zanemarjajo svoje verske dolžnosti, pa so se bile ta dan spokorile, razvidijo se dosti jasno dopisnikovi liberalno-framasonski nazori o važnih dolžnostih djanjsko vernega katoličana. Tudi dekanovega blagoslova ne potrebuje, ker upa tudi brez njega deležen postati nebeškega veselja, torej svetuje g. dekanu, naj vendar svoj nadri blagoslov obdrži zá-se in za svoje udane. Ker ni prostora ter bi bilo tudi brezvspešno pisati tu o blažilih cerkvenih, naj ostane ravno navedeni stavek zabeležen brez nadaljnjega komentara samo v znak, da „Narodov“ dopisnik ni samo dekanov neudanee, marveč tudi v svojih načelih resničen odtujenec katoliške cerkve.

Gledé še drugih prikazni, ki so se v ožji naši domovini pod prihuljenim plaščem lojalnosti, pa s prikritim namenom, duhovščini jedno napresti, pojavile — vam odgovorimo kratko v dr. Mahničevem smislu: Tembolj hočemo odslej paziti na vse, kar pišete. Brezobzirno bomo razkrivali vaše nakane. Tudi mi vemo čislati lojalnost, draga nam je poštenost, in pokazali bomo še ob prilikah, ko vi ne bote, naklonjenost postavni vladarski hiši, toda ne po ovinkih in krivih potih. Sveto hočemo služiti domovini, in ravno zato ne bomo mirovali, dokler ne nehati kakorkoli izpodkopavati vere katoliške; nasprotovali vam bomo, kadarkoli se predrznete napadati cerkev in njene poglavarje. (Dalje sledi.)

Z Dolenjskega, 26. februarja. (Državna kupčija z ameriško trto.) Neprijetno nas je osupnila novica, da se ni znižala cena ameriški trti, torej velja kakor v lani tudi letos 1000 slabih, drobnih šibic 6 gld., od kojih se jih prime, ako je ugodno, okrog polovice, če niso cepljene. Ako so pa cepljene, prime se jih mnogo manj, ali pa — nobena. Čulo se je, da se v lani izmed 800 cepljenih ni prišla nekemu posestniku niti jedna. Za tako dvojljivo stvar dati 6 gld., ako se le v malem prične, za ubozega kmeta, zadolženega, malega posestnika, koji velikokrat komaj zmora za sol — ni malenkost.

Upali smo, da se bo cena barem za polovico znižala, ako se že res zastoj ne more deliti med revne ljudi. Ker le tako bi se moglo reči, da je dolenjskemu vinarstvu na pomoč priskočila država. Na sedanji način pa dela le bolj kupčijo med revnim ljudstvom. Prav je, da se obsaja Kras z državnim drevjem in na državne troške. Ali pomisliti bi se pa tudi moralo, da tukaj na Dolenjskem ne gré za napravo v zadrževanje burje, in to še-le v daljni prihodnosti, čez kakih 30 let, ako bode drevje dobro raslo. Pri nas se gré pri mnozih za jedini dohodek, iz kojega so do sedaj mogli svojim državljanskim in družinskim dolžnostim zadostovati. Pri ubozih Dolenjcih

se gré za bitje ali nebitje, za barem revno vzhajanje, ali pa popoln pogin premnozihih družin po obširnem Dolenjskem!

Res čudno, da država, ki drugod pri nezgodah s tisočaki prihití nesrečnim na pomoč — nima za dolenjskega siromašnega vinogradnika par tisočakov na leto! Mi naj si pa trseje sami kupujemo — pa še tako drago! Naj bi se vendar pomislilo, da je kmetovalec glavni steber države; ako je on oslabljen po nezgodah, ne more več davkov zmagovati.

Dnevne novice.

(Umrli) je na Gradišči pri Zatičini po kratki bolezni previden s sv. zakramenti dné 27. t. m. Janez Jerič, brat pokojnega g. župnika Jos. Jeriča. Naj je priporočen sorodnikom in prijateljem v molitev in blag spomin.

(Umrlo) je v Ljubljani od 17. do 23. t. m. 38 oseb in sicer: 21 moških in 17 ženskih, med temi v deželni bolnišnici 14, v otroški bolnišnici 1, v hiralnici 1, v prisilni delavnici 2. — Rojenih je bilo 24 otrok, in sicer 11 moškega in 13 ženskega spola.

(Odbor kluba slovenskih biciklistov) prosi gospe, ki morda vsled velikega števila niso dobili vabil, naj se oglasijo v lekarni g. pl. Trnkoczyja ali v prodajalnici g. Sossa, kjer se dobé vabila in vstopnice. Predplačila se z zahvalo sprejemajo.

(Gospa Apolonija Deisinger,) posestnica in krčmarica v Škofji Loki, pristopila je podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji kot podpornica poslavši društvu 5 gld.

(Zagrebskega narodnega gledališča) opero in opereto je hrvatski ban razpustil. Včera popoldne se je sešla gledališčna enketa, da vzame to naznanilo na znanje.

(Za katoliško vsenčilišče) v Kanadi je Leon XIII. te dni podpisal ustanovno pismo. Bomo li kedaj mogli kaj takega poročati o nameravanem katoliškem vseučilišču v Solnogradu?

(Iz zverinjaka) je predvčerajšnjim ušel na Reki petnajstleten, dva čevlja dolg krokodil ter skočil v Rečino. Živali še niso dobili.

(Iz Celja) se poroča, da je bil dne 26. t. m. kmetski sin Fran Zagoršek iz Slom pred porotnim sodiščem jednoglasno obsojen na smrt na vislicah vsled zavrtnega roparskega umora. On je namreč dne 1. marca 1887 ukradel v Dornavi na Štajerskem v neki hiši nad 1200 gld. ter umoril domačo hčer Marijo Herz. Preiskava ni zasledila morilca. Ko je Zagoršek istega leta odšel k vojakom v Gradec, ponašal se je z denarjem. Ko so mu tu prišli na sled, bežal je v Zagreb, kjer je potratno živel. Ognali so ga prisilno domov, kjer so ga prijeli in izročili pravici. Zagoršek sicer vse tají, toda dokazi krivde so prepričalni.

Raznoterosti.

— Madjarsko-turško pobratimstvo. Znani „učenjaki in potniki po srednji Aziji, Vámbéry (aliter Weinberger), vrnil se je nedavno iz Carjigrada v Budimpešto. Mudil se je ondi več časa ter bil gost sultana Abdula Hamida, s katerim sta se neki prav dobro razumela. Dopisnik „B. H.“ pripoveduje o tem jako zanimive stvari. Tako je sultan pri neki priliki rekel Vámbéryju: „Tudi moj pokojni oče Abdul Mešid je Vas zelo ljubil, a jaz sem mu veren sin v tem oziru. Vém, da so Madjari in Turki jedno pleme. Nikoli ne bom pozabil prijateljstva, katero je ta slavni narod izkazal meni in mojemu narodu. Ni ga naroda na svetu, kateri bi višje cenil od madjarskega. — Pri neki drugi priliki se je sultan z Vámbéryjem razgovarjal celo uro ter mu podaril bogat dar. K obedu mu je sultan nekoč poslal celó jagode, katere je sam vzgojil. — Pri neki priliki je sultan zapalil žveplenko ter Vámbéryju prižgal cigareto. Kar pa je poglavito: Vámbéry je uničil rusko diplomacijo v Carjigradu. „B. H.“ piše, da je rusko poslanništvo preplašeno. — O Abdul Hamidu se je pisalo, da je bojazljiv, sumnjiv človek armenskega tipa. Vámbéry pa piše, da je sultan zdrav človek v najlepši dobi, lepega lica in poln zaupljivosti.

— Sledanja pozna zima slična je z ono leta 1845. Takrat, pred 44 leti, nastala je skoro isti dan in isto uro ravno taka prememba vremena kakor letos. Po noči od 8. na 9. februarja 1845 pal je toplomer s 4° R. nad ničlo na 9° R. pod ničlo, médlo je strašansko in snežilo, kakor je bilo letos pri nas od 8. do 10. februarja. Mráz je takrat brzo stopal in se razširil po vsi Evropi. V posamičnih krajih Nemčije in Avstrije dospel je mráz celó na 24° R. Za nekoliko dni zamrzle so reke, in lahko so čez nje vozili z najtežjimi nakladnimi vozovi. Z malimi prestanki trajala je kruta zima do konca marca. Potem se je pa jel sneg in

led tajati, kar je provzročilo največjo podeden 30. in 31. marca v tem stoletju.

— Bogat župnik. Posebno iznenadenje — navadno samo v romanu — zadelo je te dni župnika Maleta v Limoyesu na Francoskem. Neki novoyorski odvetnik mu je naznanil, da je nedavno umrl v Zjedinjenih državah neki sorodnik njegov, in mu volil 9 milijonov dolarjev. Abbé Malet, kojega fara je revna, vsprejel je to veselo vest gotovo z največjim veseljem. Zdaj je abbé Malet nedvojbeno najbogatejši župnik na vsem svetu.

— Obsojenčeva mati. Iz Pešte se poroča dne 25. t. m.: Mejdanašnjimi splošnimi avdijencami je prišla danes tudi neka žena iz naroda, mati vojaka Janeza Moriceza, ki je umoril svojega očeta in je bil dne 18. t. m. od vojaškega sodišča obsojen na vislice. Razsodba še ni bila objavljena, marveč je bila še-le cesarju v potrditev predložena. Nesrečna mati je cesarju izročila prošnjo za pomiloščenje ter mu razložila svojo veliko nezgodo. Sin je umoril očeta, njena hči leži v bolnišnici ter bo gotovo umrla, ako bodo obesili njenega brata, ker ne bi mogla preživeti tolike sramote, njej, materi sami pa bi ne preostajalo potem drugo, kakor kreniti pot v črni grob. Cesar jo je ginjen poslušal ter jej je bajó rekel po besedah: „Le pomirite se, skusil bom, da pomagam“.

— Kako je perzijski šah postrežljiv. Dvanajstletni dijak Franc Schweer v Stadthagenu v severni Nemčiji je pridno nabiral poštne marke ter dobil tudi nekaj perzijskih. Deček je namreč pisal naravnost perzijskemu šahu pismo ter ga prosil perzijskih poštne mark. Nedavno je došel iz Teherana francoski odgovor: „G. Fr. Schweer! Vaši prošnji, da se Vam pošljejo perzijske marke, na povelje Nj. Velikanstva ustrezemo ter Vam pošljemo nekoliko mark naše dežele. Sprejmite, gospod, izraz našega posebnega spoštovanja. V Teheranu dne 7. prosinca 1889. Ahmed Kan, vrhovni poštni ravnatelj v Perziji.“

Telegrami.

Praga, 27. febr. Pri občinskih volitvah združenih srenj Jarkovice, Konopišt in Zbornice je bil za občinskega predstojnika izvoljen nadvojvoda Franc Ferdinand d'Este, lastnik graščine Konopišta.

Belgrad, 27. februarja. Vojni minister je ukazal, da morajo vsi nižji častniki, ki niso izšolani akademiki, izvršiti osem mesečen tečaj o praktični pijačirski šoli in utrjevanjih. Tečaj bo trajal od prvega marca do oktobra.

Rim, 27. febr. „Opinione“, „Tanfulla“ in „Tribuna“ pravijo, da bo ministerski svet sprejel predlog, s katerim se odloži posvetovanje o finančnih naredbah, pri tem pa bode Crispi ob enem stavil zaupno vprašanje. Zadnja dva lista tudi še dostavljata, da se bodo potem v ministerstvu vršile premembe.

Odgovor

na „Poslano“ v „Slov. Narodu“ štev. 47.

I jaz ostanem pri tem, kar sem pisal. Ako želite dokazov podprtih s pričami, so Vam na razpolaganje. Ti Vam bodo oživili spomin, ki Vas je, kakor se kaže, začel zapuščati. Ako hočete vedeti moje ime, evo ga Vam! Alter Ego.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Doneske so poslane podružnice:

Metliška	15 gl. — kr.
Vuhredska	37 „ — „
Tržaška ženska	92 „ 20 „
Begunjska	13 „ 50 „
Podgrajska	50 „ — „
Št. Mihiška pri Pliberku	25 „ — „

Tuji.

26. februarja.

Pri **Maltcu**: Fuchs, Stein, Herzog in Klekner, trgovci, z Dunaja. — Biner, trgovec, iz Monakovega.

Pri **Stonu**: Kašič in Kassnig iz Celoveca. — Hofbauer z Dunaja. — Kalmus, trgovec, iz Trsta. — Maričič iz Kostajnice. — Rožanc, krojač, iz Gorice. — Vertessy, potovalec, z Ogerskega.

Avstro-ogerska karavana v sv. deželo.

Prihodnja avstro-ogerska karavana v sv. deželo bo okrog 21. dne marca 1889 iz Trsta odšla ter naj se vdeleženci obrnejo do podpisanega, ki jim bo takoj poslal obširne vsporede.

Potovanje obsega: Trst — Aleksandrija — Kajiro — Kajfa — Nazaret — Tiberija — Jeruzalem — Sv. Janez — Betlehem — Jeruzalem — Ramleh — Jafa — Port-Said — Aleksandrija — Trst oziroma Carigrad in Solun.

Potovanje bo trajalo 45 dni.

Cena I. razredu s popolno hrano 635 gl. v bankovcih

„ II. „ „ „ „ 545 „ „

— Zadnji dan za oglašenje 12. dan marca 1889. —

Te karavane se smejo vdeležiti osebe tudi iz Nemčije in drugih dežel.

Na Dunaji, I., Spiegelgasse 12.

Leon Woerl,

ces. br. dvorni knjigotrožec, založnik, komtur in vitez mnogih visokih redov.

(16—10)

Izdajatelj: Matija Kolar.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Izvrsten mēd

pravi garantovani pitanec

se dobiva

v zabojčkih po 5 kil, a kilo 50 kr. in zabojček 30 kr. proti predplačilu ali poštne povzetju pri

Oroslavu Dolencu,

(10-5)

svečarji v Ljubljani.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

prilporečata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno prilporečilne za prekupee so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Franc Goršič,

orgljar v Ljubljani

(Razpotne ulice 6)

prilporeča se p. n. prečastiti duhovščini za izvrševanje in popravljanje

cerkvenih orgelj

ter zagotavlja najboljšo postrežbo.

O mojem zadnjem delu (op. 52), postavljenem v lasko jesen v St. Marjeti pri Gradcu, se je izrekel dr. Arclier (načelnik kolavdacijske komisije, v kateri sta bila tudi graške stolnice regens chori dr. J. Weiss in koncertni orgljavae dr. Zechner) tako-le: „Das kleine Werk (12 spremenov na 2 manualah) leistet Unglaubliches.“ (6-2)

Pri sedaj nizki ceni eina bi bil pravi čas za naročitev novih orgelj.

Odlikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik **Franc Brückner.**

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornati.

Odlikovan: 1873, 1881.

II. Bistriška ženska	61	—	—
Ivanakademilna graška	12	—	—
Blejska	12	—	30
Boška na Goriškem	46	—	—
St. Jurska	4	—	—
Novomeška	15	—	—
Brdaka	6	—	—
Goriška	100	—	—

Darovali so:

Gosp. dr. A. Primožič	10	—	—
Vseslovanski komers v Gradei	26	—	66
Slovanski duhovnik za izdavanje knjižnice	100	—	—
Gosp. Fr. Kolman v Ljubljani	10	—	—
Od sv. Cecilije na Bogolem	2	—	60
Josip Košir iz Kranjske Gore	54	—	30

V Ljubljani, dne 17. februarja 1889.

Dr. Josip Vošnjak,
blagajnik.

XII. izkaz

doneskov za spomenik pokojnega dr. Janeza viteza Bleiweisa Trsteniškega.

znesek:

Po sklepu računa naznanjenega v odborovi seji dne 24. januarja 1889 iznašajo dohodki do omenjenega dne z včetimi, od v kranjski hranilnici na knjižico štev. 123.707 naloženega denarja do konca leta 1888 z do- teklimi obrestmi vred 2400 gl. 32 kr.

Prečastiti gospod Josip Marn, e. kr. profesor in častni kanonik v Ljubljani 5 „ — „

Prečastiti gospod Andrej Pipan, župnik na Polici pri Višnjigori 2 „ — „

Gospod Leopold Urbas, e. kr. rudniški urad- nik v pokoji v Idriji 5 „ — „

skup 2412 gl. 32 kr.

V Ljubljani, dne 18. februarja 1889.

Luka Robič,
blagajnik.

Umrli so:

26. febr. Ludmila Kvas, črevljarjeva hči, 1 mes., Mestni trg 10, oslabljenje. — Marija Klopčič, uradnega sluge žena, 38 let, Rimska cesta 20, jetika.

V bolnišnici:

22. febr. Urša Zalokar, delavka, 40 let, jetika. — Pavel Kastelie, delavčev sin, 3 leta, hydr. universalis post examthemam.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
cpazovanja	srakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	726.2	— 3.2	brezv.	oblačno	6.60
27. u. pop.	724.7	2.8	sl. jzap.	„	sneg
9. u. zveč.	724.5	— 0.6	brezv.	„	„

Srednja temperatura — 0.3° C., za 1.6° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

28. februarja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 65 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	84 „ — „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 „ 45 „
Papirna renta, davka prosta	99 „ 55 „
Akcije avstr.-ogerske banke	887 „ — „
Kreditne akcije	313 „ 25 „
London	121 „ 20 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 57 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 67 „
Nemške marke	59 „ 15 „

Zaloga zanesljivo dobrega

črnega vina

Istrijanca razne vrste (6—2)

je na ponudbo častitemu občinstvu.

— Kje? pové opravništvo „Slovenca“.

Diseldorfske oljnat

barve v tubah.

Akvarelne barve

mokre in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna

oljnatih barv, firneža in laka

Ljubljani.

Pisarna in zaloga: Šolski drevored 6 (semenišno poslopje).

Filijala: Slonove ulice 10-12

prilporeča slikarjem, dljakom, stavbenim in pohištenim mi- zarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznano izvrstno izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastoj in franko.

Oljnat barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalce, po znižanih cenah; v dežah od 25 kilgr. naprej primerno ceneje. (100-5)

Perstene, mineralno in kemične barve.

Kupovalcem večjih množin prednostne cene.

Vae vrste slikarskih in likarskih čopičev in slikarske patrone.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.